

Artėjant Joniškio „Aušros“ gimnazijos šimtmečiui, mokykla organizuoja veiklas ir susitikimus, kurios padėtų įprasminti šiuos ypatingus metus. Tarpukario Lietuva augo ir statėsi ypatingomis sąlygomis. Kūrėsi mokyklos, nes buvo mažoma, kad tik išsilavinusi ir šviesi tauta gali būti jaunos valstybės sėkmės garantas! S.Goeso dovana – sklypas mokyklai – Joniškio miestui buvo dovanotas dar anksčiau. Dabar nuostabus geltonų plytų pastatas miesto širdyje džiugina ir miestelėno, ir svečio akį.

Joniškio „Aušros“ gimnazijos turtas ir stiprybė – ne tik pastatas, sodas, kuriam atėjo laikas pasikeisti, bet ir jo Žmonės! Buvę ir esantys mokiniai bei mokytojai. Praėjusį rudenį mokykloje apsilankę Vilniaus Licėjaus mokytojai žavėjosi ne tik mokyklos pastatu, estetiškai sutvarkytu vidumi, turtinga mokymo baze, bet ir Joniškio „Aušros“ gimnazijos galerijos lentoje buvusių gimnazijos auklėtinių – asmenybių gausa – juk daugelis jų - gerai Lietuvoje žinomi žmonės. „Ilgai apie jus galvosime!“, - sakė išvažiuodami stipriausios Lietuvos mokyklos mokytojai.

„**Vėl visi kaip paukščiai suskridome čia...**“ – tekstas iš gimnazijos himno, kurio autoriai - buvę mokyklos mokiniai: muzikos autorius 85 metų jubiliejų švenčiantis kompozitorius A.Raudonikis, žodžių – poetas Juozas Macevičius (2018 metais, poetui būtų sukakę 90 metų). 2007 metais taip pat pavadino dviejų dienų projektą, kai gimnazijos mokiniai drauge su buvusiais auklėtiniais – Daina Galvydyte, Giedre Lastauskiene, Rita Urniežiūte, Aušra Kaikaryte, Karoliu Bačioniu, Jonu Ivanausku, Povilu Mataičiu, Juozu Galkumi brido į pelkę, valgė žuvienę, dainavo liaudiškas dainas, kalbėjosi apie gyvenimą. Konferencijoje Joniškio „Aušros“ gimnazijos mokiniai ir buvę gimnazistai skaitė pranešimus. Baiminomės, ar suras bendrą kalbą skirtingos kartos? Be reikalo!

Šiandien į susitikimus su mokiniais vėl kviečiame buvusius gimnazijos auklėtinius, kad trumpam sugrįžtų į savo mokyklą, prisimintų save mokykloje, papasakotų dabartiniams mokiniams ir mokytojams apie savo patirtis, pasidalintų savo gyvenimo istorijomis, padaršintų ir pasakytų – „Gyvenimas tikrai yra labai gražus!“

Darius, po susitikimo su Joniškio „Aušros“ gimnazijos mokiniais: „ Žiūrėjau į tuos jaunus žmones ir galvojau, kad norėčiau su jais pasikeisti vietomis. Elgčiausi kitaip, nei būdamas jų metų.“

Darius Jurgaitis, gimnaziją baigė 1988 metais. Auklėtoja Gražina Gečienė apie Darių: „Buvo judrus, aktyvus, paslaugus ir jautrus. Kaskart, atvykdamas į klasės susitikimą, apiberia dovanomis!“.

Darius veiklus, aktyvus, sėkmingas verslininkas, keliaujantis po pasaulį, dalyvaujantis maratonuose. Darius dalyvavo visuose Vilniaus maratonuose. Jo sukaupta medalių ir marškinėlių kolekcija keliauja po Lietuvos bibliotekas. Su draugų kompanija organizuoja žygius po Lietuvos pajūrį – keliauja, grožisi ir renka ...šiukšles. Bėgo maratoną šiaurės ašigalyje. Su draugu švento Jokūbo kelią – 900 km - Ispanijoje įveikė... bėgdami. Maratono metu vyrai suprato, kad pasikliauti tik mobiliomis programėlėmis negalima. Žmogus žmogų supranta geriausiai, kad ir kokia kalba bandytum kalbėti. Žmonių nuoširdumas daug greičiau nuveda prie

tikslo. Visą kelionę varginę nuolatiniai nepatogumai – lietingi orai, raumenų skausmai, kelio nelygumai, maisto ar karšto vandens trūkumas – tėra išbandymo dalis. Po kurio laiko supranti, kad tai tokia smulkmena. Gaila, bet piligrimo pažymėjimo, kad įveikė pačią gražiausią anglišką kelią į Santjago de Kompostelą, negavo. Tik todėl, kad per trumpai užtruko kelyje. Juk bėgo!

Dainius, kalbėdamasis su Joniškio „Aušros“ gimnazistais: „Kai kiti, gavę pasiūlymą atsitraukia tris žingsnius atgal, Jūs - visada ženkite į priekį. Aš taip dariau“.

Dainius Judžentis gimnaziją baigė 1998 metais. Auklėtoja Regina Šimkuvienė apie Dainių: „Ypatinga buvo visa Dainiaus klasė. Nepaprastai gabūs ir draugiški. Aš vis prisimenu Dainiaus juoką. Juokas tarsi saulė: jis išveja žiemą iš žmogaus širdies.“

Pasakodamas Dainius daug laiko skyrė atsiminimams iš mokyklos laikų: šokiai, ekskursijos, klasės auklėtoja, draugai. „Jei kiti atsitraukia, nebijok žengti žingsnio į priekį“, - teigė vyras ir ne kartą susitikimo metu kartojo šią frazę. Dainius jau mokykloje buvo įsitikinęs, kad išlaikęs baigiamuosius egzaminus taps policininku, bet netikėtai nusprendė stoti į karo akademiją. Akademijoje ne tik intensyviai studijavo ir sportavo, bet išbandė klasikinius šokius. Sunkus, atsakingas darbas, įdomūs išgyvenimai, pareigybės, galimybės, įveikti sudėtingi gyvenimo etapai neleido sustoti. Dainius Judžentis dabartinį savo gyvenimą ir ateitį sieja su pramogomis vaikams. Drauge su šeimos nariais sukūrė „Idėjos grupę“. Organizuojamose penkių etapų lyderių stovyklose vaikai mokomi ištvermės, darbo komandoje įgūdžių, situacijos sprendimo būdų, regis sunkiai išsprendžiamose situacijose.

Įdomūs žmonių, kurie augo čia, toje aplinkoje, kurioje dabar esame mes, jų likimai, savitos istorijos. Panašios, bet ir tokios skirtingos. Visi turime galimybę rinktis: nuobodžiauti, piktintis valdžia ar kaimynais, tais, kurie mokosi ar gyvena geriau, arba turėti įdomių veiklų – netikėtų, verčiančių suklusti ir nustebinti. Bet kuri veikla reikalauja atsakingo darbo. Kiek jo įdėsi, nuo to priklausys didelė dalis tavo sėkmės. Paties geriausio skrydžio Joniškio „Aušros“ gimnazijos vaikai: buvę ir esantys!

Susitikimo įspūdžius užrašė:

Joniškio „Aušros“ gimnazijos prezidentė Ugnė Bertulytė ir mokytoja Giedrė Motiejuitė

Nuotrauka Joniškio "Aušros" gimnazijos mokomosios bendrovės "PGF" fotografo Vilo Vorobjovo